

SECTIO III.

DE

PRÆSCRIPTIONE
ACTIONUM.
INGRESSUS.

*Præscri-
ptio actio-
nis pri-
mum at-
tendenda.*

*Exceptio
præscr. an-
te L. C.
opponi
potest.
Judex
hanc ex
offic. sup-
plere de-
bet.*

Prima in judiciis cautio esse debet, tam Advocati, quam Judicis, ut videat, an actioni in judicium deducendæ jam tum præscriptum sit, vel non: Frustra enim cum eo litem suscipio, quem exceptione præscriptionis a judicio repellere possum; quippe qui tempore liberatus est, comparatur ei, qui satisfecit per *l. 45. in f. ff. de Administrat. tutelæ.* hinc licitum est, hanc exceptionem præscriptionis etiam ante litem contestatam, in ipso limine judicii opponere: Quamvis enim in *cap. I. de litis contest. in 6.* non recenseatur, communi tamen Dd. calculo tribus enumeratis, hæc quarta exceptio præscriptionis additur, Zanger. *de Exceptionibus Part. 3. cap. 10. n. 2.* Imo Judicem hanc exceptionem a partibus omissam ex officio supplere debere, si ex actis appareat, Practici ad unum omnes assorunt, Klock. *Vol. 1. Conf. 37. n. 349.* Carpzov. *Part. 1. Constitut. 25. Def. 1. Zanger. P. 3. cap. 26. n. 20.* quæ tamen sententia hodie dubia est, cum judici ex actis, an alter in mala fide fuerit, constare non possit, vid. Brunn. *in Process. c. 16. n. 19.* ut hinc, si caute judex tali casu sententiam concipere velit, hoc modo ipsi sit pronuntiandum: *Dasß Beklagter wegen der bereits erfüllten Verjährung von angestellter Klage zu absolviren; es könnte denn Kläger / daß Beklagter vor Ablauf der 30. Jahren gebührend gemahnet / oder sonst in mala fide gewesen / wie recht beweisen.* Cum itaque adeo necessaria sit hæc materia, ea vero sparsim in jure nostro proposita, nec a Dd. distincte in uno loco tractata, revocabimus eam ad certa axiomata, & primo quidem de Actionibus *Juris Civilis*, post de illis, quæ ex *Jure prætorio* oriuntur, præmissis generalibus requisitis, agemus.

MEM-